

מ"ת 64888/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום מחוז תל אביב

02 פברואר 2023

מ"ת 64888-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני: כבוד השופט ניר זנו
המבקשת

מדינת ישראל

נגד
המשיב

פלוני (עציר)

החלטה

עותק מותר לפרסום

1. בפניי בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא עם אחר, נהיגה פוזת ברכב, חבלה במזיד ברכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח וכן כניסה לישראל שלא כדין, הכל כמפורט בכתב האישום. המשיב, יליד XXX, כבן 15.6 [להלן: "המשיב" או "הקטין"], תושב הרשות הפלסטינית [XXX] עצור מיום 18.1.23, ושוהה בכלא "אופק". מבקשת המאשימה עולה, כי המשיב הודה בחקירתו שנכנס לישראל שלא כחוק ונהג ברכב הגנוב ללא רישיון, במטרה להעבירו לשטחי האזור.
3. בדיון שהתקיים בפניי ביום 26.1.23 קבעתי כי המסוכנות הנובעת מן המשיב הינה מסוכנות גבוהה ומשמעותית, ולא ניתן להורות כבר עתה על שחרור של המשיב, גם לא בתנאים, מבלי שתתקבל התייחסות משירות המבחן, כאשר סברתי כי במקרים מסוג זה בהם לא מדובר "רק" על עבירות רכוש, על בית המשפט לשקול מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בשל חומרת העבירות.
4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 1.2.23 עולה, כי אין למשפחת הקטין הצעות לחלופות מעצר, אך יש להם ערב ישראלי להציע. ערב זה, אשר התייצב בבית המשפט בדיון הקודם, מסר בשיחת טלפון כי לא יוכל ללוות את הקטין לכל הדיונים לבית המשפט בשל המרחק הגאוגרפי, שכן הינו תושב צפון הארץ. כמו כן ציין הערב כי הוא אינו מכיר את הקטין אלא את אביו ודודיו מילדותם, עת שירת בעבר הרחוק בעיר XXX. בשיחה חוזרת עם אביו של

הקטין נמסר כי במידה והקטין ישוחרר יתלווה אליו לדיונים העתידיים קרוב משפחה שיש ברשותו אישור כניסה לישראל, וזאת על מנת שלא להכביד על הערב המוצע. כמו כן הובהר על ידי אביו של הקטין כי המשפחה תתקשה בהפקדה כספית גבוהה לנוכח מצבם הכלכלי הירוד.

לאור האמור, לא הובאו ע"י שמ"ל חלופות מעצר.

5. היום הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר.

דין והכרעה

6. סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, קובע שגם לאחר שהוחלט על קיומה של תשתית ראייתית לכאורה וקיומה של עילת מעצר, לא ייעצר אדם אלא רק לאחר שיימצא שלא ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך שחרורו בתנאים מגבילים, שפגיעתם בחירותו פחותה. כלל זה חל גם בעניינם של תושבי האזור.

בפסק דין שניתן לאחרונה בעמ"ת 49534-11-22 קטין נ' מ"י [לא פורסם] סקר כב' השופט עמית מיכלס באופן נרחב את ההלכה הפסוקה והדגיש, כי במרוצת השנים ניתן בפסיקה יחס נפרד ומפורש לעוברי חוק תושבי האזור, זאת בשל מאפיינים שונים הייחודיים רק להם, ובראשם החשש המובנה מהימלטותם מאימת הדין והקושי להביאם למשפט בישראל.

כך, שלא כמו במקרה בו הנאשם הינו תושב ישראל, קל יותר לנאשם תושב ה"אזור" להתחמק ממשפטו ולהסתתר, מתוך ידיעה שרשויות אכיפת החוק של ישראל לא ינסו להתחקות אחריו ולאחריו על מנת להביאו למשפט. יחד עם זאת, לא נשללה בפסיקת בית-המשפט העליון האפשרות לשחרר נאשם המתגורר באזור לחלופת מעצר, כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדת כסף ובערבויות משמעותיות נוספות.

ראה : בש"פ 9193/99 מדינת ישראל נ' בורהאן [פסק דינה של כב' השופטת בייניש]; בש"פ 4831/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל [(23.7.2020)].

בנוסף לאמור, מן הפסיקה עולה כי כאשר לעבירת השהייה הבלתי חוקית מתווספות עבירות נוספות, בכלל זה עבירות רכוש, אזי **עוצמת עילת ההימלטות מוגברת**, בין היתר, בהתחשב במטרת הכניסה הלא חוקית לישראל (ביצוע עבירות פליליות, להבדיל מכניסה לצרכי עבודה), ובשים לב לעונש המאסר הממושך שצפוי להיגזר על הנאשם, ככל שיורשע בדיון.

באשר לעילת המסוכנות, על פי ההלכה הפסוקה כאשר עסקין בעבירות רכוש בכלל, ובעבירה של גניבת רכב בפרט, הנחשבת לעבירת רכוש חמורה, יש לבחון עילה זו לצד עילת ההימלטות. **כאשר מדובר בשוה בלתי**

חוקי המבצע עבירות רכוש, יש לבחון את המשקל המצטבר של שתי עילות המעצר - ההימלטות המוגברת לצד המסוכנות.

על האיזון הראוי בין שתי העילות עמד השופט ד' מינץ בבש"פ 2735/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (12.4.2018):

"אכן, עצם היותו של נאשם תושב הרש"פ אינה מחייבת את מעצרו או שוללת את אפשרות בחינתה של חלופת מעצר. ואולם, אין להתעלם מכך ששחרור נאשם לתחומי הרש"פ מעלה חשש הימלטות מהדין, משום שרשויות אכיפת החוק הישראליות אינן פועלות באזור... על כן, במכלול הנתונים והשיקולים, על בית המשפט לקחת בחשבון גם נתון זה... אכן, כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהייה בלתי חוקית בישראל, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר לעתים אף בתחומי הרש"פ. ברם, לא כך הם פני הדברים כאשר מיוחסת לנאשם עבירה חמורה..."

יודגש, כי עובדת היות הנאשם קטין, אינה מקנה לו, כשלעצמה, חסינות מפני מעצר, וכי מתפקידו של בית המשפט להגן על כלל הציבור מפני מי שעלול לסכן את שלומו ואת בטחונו. על כן, מקום שאין אפשרות לאיין את מסוכנותו בחלופת מעצר הולמת, או כאשר התנהגותו של הנאשם הקטין מוכיחה כי אין ליתן בו אמון יכול ויהיה מקום להאריך את מעצרו.

ראה: בש"פ 8127/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 18 (18.11.2012).

7. במקרה שבנדון, נסיבות העבירה מקימות הן את עילת המסוכנות והן את עילת ההימלטות ולפיכך, יש להורות על המשך מעצרו של המשיב. לקטין בפני מיוחסות ביצוע עבירות רכוש תוך כדי כניסתו שלא כדין לישראל, והיותו של המשיב שוה בלתי חוקי מהווה חשש ממשי כי שחרורו או אי מעצרו יביא להימלטותו מן הדין. כמו כן מכתב האישום עולה כי לאחר שגנב המשיב את רכבו של המתלון יחד עם אחר, נהג המשיב מרחק רב כשהוא אינו מורשה לכך, תוך כדי נהיגה פוחזת, פגע בניידת משטרה וברכבה של אזרחית ששהתה ברכב בזמן הפגיעה ונזקקה לטיפול רפואי. מסוכנותו של המשיב הינה גבוהה ומשמעותית, והיא נלמדת מנסיבות העבירות המפורטות בכתב האישום, כאשר אך בנס מעשיו של המשיב גרמו לנזק ברכוש ולא לפגיעה בחיי אדם.

כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת מיום 26.1.23, מעשיו של המשיב אשר נהג ללא רישיון מהעיר XXX למחסום XXX, הפגיעה ברכבים אחרים והצורך אף בטיפול רפואי לנפגעת, מלמדים על מסוכנות של ממש, ומעבר לכך, על הקושי ליתן בו אמון בשל החשש הגבוה להימלטות מאימת הדין.

עמדתי נותרה בעינה על אף העובדה שלמשיב אין עבר פלילי. מדובר בקטין שהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום הינם חמורים ומעידים על העדר מורא ואף זלזול בחוק. כמו כן מן התסקיר עולים גורמי סיכון נוספים כגון העדר מסגרת לימודית לאחר שהקטין נשר מלימודים לאחר 8 שנות לימוד, וכן העדר מסגרת תעסוקתית קבועה ויציבה.

הלכה למעשה, נגד המשיב במקרה שבנדון קמה עילת מעצר מובהקת של מסוכנות, המורכבת משני ראשים : הראשון - מסוכנות לרכוש הציבור בביצוע בעבירת הגניבה תוך כדי כניסה שלא כדין לישראל, השני - הקטין נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, ובכך העמיד בסכנה את כלל משתמשי הדרך. כמו כן הקטין נהג ברכב מרחק ארוך מאוד, באופן פוחז, עד להתנגשות בכלי רכב, ונזקקות לטיפול רפואי.

אשר לעילת ההימלטות, הרי שמדובר בעילת מעצר בעלת עצמה גבוהה ביותר, הנלמדת משני ראשים: האחד, החשש המובנה מעצם היותו של הקטין תושב האזור והקושי לאיתורו ככל שיבחר שלא להתייצב למשפטו. השני, האינטרס של הקטין שלא להתייצב למשפטו בהינתן העונש החמור לו הוא צפוי, מה גם שהיותו של הקטין תושב האזור ממילא מצמצמת את אפשרויות הענישה השיקומית המאפיינת קטינים.

בנוסף לעילות המעצר, הרי שמתסקיר שמ"ל עולה, כי לא מונחות נכון לרגע זה על הפרק כל חלופות מעצר, ואף הערב שהוצע אינו מכיר את הקטין אלא היכרות רחוקה עם אביו, ואינו יכול ללוותו לדיונים.

נוכח כל האמור, ועל אף שהמשיב קטין נעדר עבר פלילי, ספק בעיניי עד כמה יהיה בכוחן של ערבויות כספיות כדי לאיין את עילת ההימלטות המשולבת עם עילת המסוכנות.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשפ"ג, 02/02/2023 במעמד הנוכחים.

ניר זנו, שופט